

สรุปผล และข้อเสนอแนะ

ประวัติความเป็นมาและแนวคิดของลัทธิชีอะฮ์

ความหมายของชีอะฮ์

คำว่าชีอะฮ์ทางภาษาศาสตร์ หมายถึง “ผู้ดำเนินตาม , ผู้ช่วยเหลือ , ผู้สนับสนุน , ผู้นิยม , และการเป็นสมัครพรรคพวก”

ส่วนทางวิชาการ โดยทั่วไปแล้วหมายถึงพวกที่ให้การสนับสนุนและยกย่องเฉพาะต่อท่านอะลีเป็นเคาะลีฟะฮ์ โดยอาศัยการอ้างหลักฐานจากคำสั่งเสียของท่านเราะซูล (คือลิลลลอฮุละลัยฮิอะวัลลัยม) และพวกเขาเชื่อว่าตำแหน่งอิมามหรือผู้นำนั้นจะต้องตกอยู่ในหมู่สมาชิกวงศัวานของท่านอะลีหรือเชื้อสายของอะฮฺลุลบัยต์เท่านั้น

จริงแล้วชีอะฮ์ปรากฏขึ้นมาครั้งแรกในลักษณะของกลุ่มผู้คนที่รวมตัวกันเป็นจำนวนหนึ่ง ที่เห็นว่าตัวท่านอะลี อิบนูอบีฏอ์ลิบเท่านั้นที่เหมาะสมและมีสิทธิในตำแหน่งเคาะลีฟะฮ์ แต่ต่อมาความนิยมนี้ก็ได้วิวัฒนาการแปรเปลี่ยนเป็นแนวความคิดหนึ่งทางความศรัทธา(อะกีดะฮ์)และอุดมการณ์ทางการเมืองที่ต่อต้านบรรดามุสลิมชนกลุ่มใหญ่ที่เป็นอะฮฺลุลซุนนะฮ์ตลอดมาในประวัติศาสตร์ จนทำให้ผู้ที่อาศัยอยู่ในแนวทางนี้เต็มไปด้วยบุคคลต่างๆที่ไม่หวังดีและคิดคอยทำลายอิสลามและรัฐบาลมุสลิมเข้ามาแอบแฝงอยู่อย่างมากมาย ถึงกับบรรดาอุละมาฮ์และนักประวัติศาสตร์อิสลามหลายท่าน เห็นว่าแทบไม่มีการลุกฮือต่อต้านและพยายามแยกตัวออกจากการปกครองของรัฐบาลกลาง หรือ ไม่มีปัญหาขัดแย้งทางความเชื่อใดๆเกิดขึ้นในสังคมมุสลิม ที่ไม่มีกลุ่มชนต่างๆในสายของชีอะฮ์แฝงอยู่เบื้องหลัง

ความขัดแย้งและอาฆาตแค้นของกลุ่มชีอะฮ์ต่อชาวอะฮฺลุลซุนนะฮ์ได้มีอยู่และสะสมตลอดเรื่อยมาจากประวัติศาสตร์นับเป็นเวลากว่าพันปี พวกชีอะฮ์ที่แฝงตัวปะปนอยู่ในสังคมส่วนใหญ่ที่เป็นมุสลิมชาวอะฮฺลุลซุนนะฮ์ พยายามอาศัยช่องทางและหาโอกาสเรียกร้องโน้มน้าว ชวนเชื่อให้พี่น้องมุสลิม โดยทั่วไปเห็นด้วยกับแนวความคิดของพวกเขาอยู่เสมอคล้ายกับว่าแนวความคิดนี้ได้เป็นศาสนาอีกศาสนาหนึ่ง ที่มีหลักความเชื่อและแนวทางปฏิบัติที่แตกต่างกันอย่างสิ้นเชิงกับอิสลามที่ท่านเราะซูล(คือลิลลลอฮุละลัยฮิอะวัลลัยม)นำมาและเป็นที่ยอมรับมุสลิม 3 ศตวรรษแรก(สะละฟุศศอและห์)เคยยึดถือมา

ชีอะฮฺแขนงต่างๆ

1. ตะบะอียะฮฺ

ได้แก่ผู้ที่ดำเนินตามอับลุลอฮฺ อิบนิสะบะฮ์ อัลฮิมญะรี เคิมเป็นยิวแล้วเข้ารับอิสลาม เมืองชาวเมืองซอนอาฮ์ประเทศเยเมน นับเป็นบุคคลแรกที่เรียก رؤ์การยอมรับว่าท่านอะลี เป็นพระเจ้า และแพร่หว่านความเข้าใจผิดๆนี้ขึ้นนับตั้งแต่ช่วงเวลาที่ตัวของอะลีเองยังมีชีวิตอยู่ ด้วยเจตนาเพื่อบ่อนทำลายอิสลาม และมีคำสอนต่างๆที่สำคัญนั้นได้แก่ พิณัยกรรม (วะศียะฮฺ) และการกลับมีชีวิตในโลกอีกครั้ง(หรือรอญูอะฮฺ) เป็นต้น

ชีอะฮฺแขนงตะบะอียะฮฺ มีความเชื่อว่าท่านนบีมุฮัมมัด(คือลัตลุลอฮฺอะลียะฮฺซัดลัม)และท่านอะลิจะกลับมากเกิดในโลกคุณขานี้อีกครั้งหนึ่ง ท่านอะลีได้รับการสังเวยจากท่านนบีให้เป็นเคาะลีฟะฮฺต่อจากท่าน การสังเวยของวิญญูณ อีกทั้งเชื่อว่าท่านอะลีและบรรดาลูกหลานของท่านอยู่ในระดับพระเจ้า ฯลฯ

2. กัยขานียะฮฺ

ได้แก่ผู้ที่ดำเนินตามกัยขาน ซึ่งบางคนกล่าวว่ากัยขานคือคนใช้ของท่านอะลี อิบนิอับดุลิบบ บางคนกล่าวว่าเขาคือลูกศิษย์ของมุฮัมมัด อัลหะนะฟียะฮฺ และบ้างก็กล่าวว่า เขาคือมุคตาร อิบนิ อับดุลบัก อัลสะกะอียะฮฺ ซึ่งมีชื่อเล่นว่า กัยขาน

อีกทัศนะหนึ่งมีว่าได้แก่บรรดาผู้ปฏิบัติตามกัยขาน ผู้เป็นคนใช้ของอะลี อิบนุอับดุลิบบ เขาเป็นสานุศิษย์ของมุฮัมมัด บินอัล-หะนะฟียะฮฺ พวกเขาเชื่อว่ากัยขานผู้นำของตนสามารถล่วงรู้สิ่งเร้นลับ มีความรู้ในวิชาการตีความหมายในสิ่งที่เป็นนัย และสิ่งเร้นลับต่างๆได้

พวกกัยขานียะฮฺแตกออกเป็นแขนงต่างๆอีกเช่น อัลมุคตารียะฮฺ อัลกัรบียะฮฺ อัลฮาซิมียะฮฺและอัลบะขานียะฮฺ

ชีอะฮฺแขนงกัยขานียะฮฺ มีหลักการที่สำคัญเช่น เชื่อว่ามุฮัมมัด อัลหะนะฟียะฮฺ คือ อิมามของพวกเขา เป็นผู้ได้รับการสังเวยให้เป็นอิมามต่อจากท่าน อะลี อิบนิ อับดุลิบบ และเป็นมุฮัมมัด อัลหะนะฟียะฮฺ คืออิมามมะฮฺดีย์ที่ถูกรอคอยซึ่ง ปัจจุบันยังคงมีชีวิตอยู่ ณ กูเฆารีฎวา เป็นต้น

3. ชัยคียะฮฺ

ได้แก่พวกที่ปฏิบัติตามชัยค์ บินอะลี บินอัล-หุซัยน์ พวกนี้ถือว่าแก่นตำแหน่งผู้นำ หรืออิมามนั้นพึงอยู่ในสายลูกหลานของนางฟาฏิมะฮฺเท่านั้น บุคคลใดก็ตามที่อยู่ในสายดังกล่าว ข้อมมีความเหมาะสมกับตำแหน่งผู้นำ และจำเป็นต้องปฏิบัติตาม ไม่ว่าจะมาจากสายตระกูลของอัล-หะซัน หรือสายของอัล-หุซัยน์ อีกทั้งอนุญาตให้มีผู้นำ 2 คนในเมืองๆหนึ่งในเวลาเดียวกันได้อีก

ด้วย แต่ขณะเดียวกันก็ยอมรับต่อการเป็นผู้นำของบุคคลหนึ่งๆ ทั้งๆ ที่มีอีกบุคคลหนึ่งที่มีคุณสมบัติ ประเสริฐกว่าได้ เหตุนี้เองพวกซัยดียะฮฺในอดีตเดิมจึงมีท่าทีที่ค่อนข้างให้เกียรติต่อท่านอับบากร อุมัร และอุษมาน

พวกนี้แตกออกเป็นอีก 3 กลุ่มใหญ่ คือ อัล-ญารูดียะฮฺ อัล-สุลัยมานียะฮฺ และอัล-บัตรี ยะฮฺหรืออัซ-ซอลิฮียะฮฺ

ชีอะฮฺแขนง ซัยดียะฮฺมีหลักการที่สำคัญเช่น เชื่อว่าการเป็นอิมามได้ถูกระบุไว้โดย กล่าวถึงเพียงลักษณะว่าเป็นลูกหลานของท่านหญิงฟาติมะฮฺ อนุญาตให้ผู้มีเกียรติน้อยกว่าเป็นอิมามได้ ถึงแม้ว่าจะมีผู้มีเกียรติเหนือกว่าอยู่ก็ตาม และอนุญาตให้มีอิมาม 2 คนได้ในประเทศที่มีใช้ ประเทศเดียวกัน ผู้ที่กระทำความผิดข้ามหั้นจะต้องคนกรดลออกไปหากว่าเขาไม่ขอภัยโทษ อย่างจริงใจ

4. ชีอะฮฺ อิมามียะฮฺ (12 อิมาม)

ชีอะฮฺ 12 อิมาม หรืออิมามียะฮฺ อิศนาอะชะรียะฮฺ คือมุสลิมนกลุ่มหนึ่งที่อ้างว่าอะลี คือ บุคคลที่คู่ควรที่สุดแก่การสืบทอดตำแหน่งเคาะลีฟะฮฺต่อจากท่านนบี (คือลัลลลอฮุอะลัยฮิ วะซัลลิม) มิใช่อบูบกร อุมัร หรืออุษมาน (เราะฎีลลอฮุอันฮุม) ที่เรียกว่าพวก "อิมามียะฮฺ" ก็ เพราะพวกเขาถือว่าเรื่องการเป็นผู้นำ (หรืออิมามะฮฺ) นั้นเป็นองค์ประกอบสำคัญของหลักการ ศรัทธา และที่ถูกต่อด้วยข้อความว่า "อิสนาอะชะรียะฮฺ" ก็เพราะพวกเขาจะกล่าวถึงเรื่องจำนวนอิมาม 12 ท่าน

กลุ่มนี้ถือได้ว่าเป็นตัวแทนของชีอะฮฺกลุ่มใหญ่และมีอิทธิพลที่สุดในปัจจุบัน ด้วยเหตุนี้ หากมีการกล่าวรวมๆ ถึงคำว่า "ชีอะฮฺ" โดยมิได้เจาะจงกลุ่มหนึ่งกลุ่มใด ก็ย่อมหมายถึงชีอะฮฺกลุ่มอิมามียะฮฺที่มีอิมาม 12 ท่านนั่นเอง

ชื่อของ 12 อิมาม ที่ชีอะฮฺกลุ่มนี้ยึดถือ คือ

1. อะลี อิบนิ อับฏอลิบ (เกิดปี ค.ศ.601 เสียชีวิต 18 เราะมะฎอน ฮ.ศ. 40)
2. อัลหะซัน อิบนิ อะลี อิบนิอับฏอลิบ (เกิดปี ฮ.ศ. 3 เสียชีวิตปี ฮ.ศ. 50)
3. อัลสุซัน อิบนิอะลี (เกิดปี ฮ.ศ. 4 เสียชีวิตปี ฮ.ศ. 61)
4. อะลี อิบนิล สุซัน ซันนูลอาบิติน (เกิดปี ฮ.ศ. 38 เสียชีวิตปี ฮ.ศ.95)
5. มุฮัมมัด อิบนิ อะลี อัลบากร (เกิดปี ฮ.ศ.57 เสียชีวิตปี ฮ.ศ. 114)
6. ยะฮฺฟัร อิบนิมุฮัมมัด อัศ-ศอดิก (เกิดปี ฮ.ศ.83 เสียชีวิตปี ฮ.ศ. 148)
7. มูซา อิบนิ ยะฮฺฟัร อัลกาซิม (เกิดปี ฮ.ศ.128 เสียชีวิตปี ฮ.ศ. 183)

8. อะลี อิบนิ มุซา อรรฎอ (เกิดปี ฮ.ศ.153 เสียชีวิตปี ฮ.ศ. 203)
9. มุฮัมมัด อิบนิ อะลี อัลเยวาด (เกิดปี ฮ.ศ.195 เสียชีวิตปี ฮ.ศ. 220)
10. อะลี อิบนิ มุฮัมมัด อัลฮาดีย์ (เกิดปี ฮ.ศ.212 เสียชีวิตปี ฮ.ศ. 254)
11. อัลหะซัน อิบนิ อะลี อัลอัษกะรีย์ (เกิดปี ฮ.ศ.232 เสียชีวิตปี ฮ.ศ. 260)
12. อนุต กอซิม มุฮัมมัด อิบнулฮะซัน (เกิดปี ฮ.ศ.256) ซึ่งชาวชีอะฮ์เชื่อว่าเขายังมีชีวิตอยู่ และจะปรากฏตัวขึ้นมาเมื่อใกล้วันอวสานโลก

ชีอะฮ์อิมามียะฮ์มีหลักการที่สำคัญเช่น เชื้อในรากฐาน 5 ประการ (คือ ฮัด-เตอาฮ์ด อัล-ฮัดดู อัน-นุญวะฮ์ อัล-อิมามะฮ์ และอัล-มะฮาด) เชื่อว่าการเป็นอิมามมาจากการสืบทอดจนครบ 12 ท่าน อิมามเป็นผู้ที่ปราศจากความผิดพลาดใดๆ รับเฉพาะหะดีษที่รายงานโดยสายอะห์ลุลบัยต์เท่านั้น ท่านออบูบักร์ อุมร์และอุษมานแย่งตำแหน่งไปจากท่านอะลี และบรรดาศอฮาบะฮ์ส่วนใหญ่ตกเป็นกาฟิรและท่านอับดุลิบบถือเป็นมุสลิมคนหนึ่ง

สรุปประวัติ แนวคิด อิทธิพลและการวิวัฒนาการของลัทธิชีอะฮ์ในสังคมมุสลิมในจังหวัดพัทลุง

ประวัติความเป็นมาของลัทธิชีอะฮ์ในสังคมมุสลิมในจังหวัดพัทลุง เกิดจากสาเหตุหลักสองประการดังนี้คือ

1. สาเหตุทางการเมือง

จากการปฏิวัติของโคหม์นีย์ในอิหร่านเมื่อปี 1979 และเปลี่ยนระบบการปกครองประเทศเป็นสาธารณรัฐอิสลามแห่งอิหร่าน โดยประกาศให้แนวลัทธิชีอะฮ์อิมามียะฮ์เป็นศาสนาประจำชาติ ความสำเร็จของการปฏิวัตินั้นได้ก่อให้เกิดกระแสความนิยมอย่างกว้างขวางในโลกมุสลิมอยู่ระยะหนึ่ง รวมถึงมุสลิมไทยชาวชีอะฮ์ซึ่งมีเชื้อสายมาจากเผ่ากะห์มัคชาวอิหร่านที่เข้ามาอาศัยอยู่ในประเทศไทยเมื่อครั้งประวัติศาสตร์และมีลูกหลานจำนวนหนึ่งซึ่งอาศัยอยู่ในเขตภาคกลาง โดยเฉพาะกรุงเทพมหานคร พวกเขาได้ใช้ช่วงโอกาสที่กระแสนิยมปฏิวัติอิหร่านกำลังได้รับความนิยมอยู่นั้น ทำการเผยแพร่ลัทธิชีอะฮ์สู่หมู่มุสลิมกลุ่มต่างๆ ในสายของชาวชุมชนะฮ์ ทั้งนี้โดยมีสถานทูตอิหร่านประจำประเทศไทยให้การสนับสนุนอยู่เบื้องหลัง

2. สาเหตุทางศาสนา

ได้มีองค์กรทางศาสนาบางองค์กรของกลุ่มชีอะฮ์ เช่น สถาบันดาร อะฮ์ลุลบัยต์ และสถานศึกษาดารุสอัลฮัมดัล-โคอีย์ จัดพิมพ์เอกสารและตำราเกี่ยวกับศาสนาตามแนวทางของอะฮ์ลุลบัยต์ เผยแพร่จนเป็นที่สนใจของบรรดาปัญญาชน นักศึกษา และมุสลิมโดยทั่วไปอย่างมากสำหรับในจังหวัดพัทลุงบุคคลแรกที่ยอมรับแนวทางนี้ก็คือ นายไรราน อรุณรังษี

ในปี 2529 นายอัยยูบ ขอมใหญ่ นักเผยแพร่คนสำคัญของชีอะฮ์ไปพูดบรรยายเกี่ยวกับชีอะฮ์ในหมู่บ้านอง อะห์ลิซซุนนะฮ์ ตามพื้นที่ต่าง ๆ

ปี 2530 นายอัยยูบ ขอมใหญ่ เปิดสอนเกี่ยวกับลัทธิชีอะฮ์ขึ้นที่มัสยิดอิมามมะฮฺดีในจังหวัดตรัง มีนายซัลมาน สุขศาสนกวิน และนายซาฟีอี หลำสะจากพัทลุงเดินทางไปศึกษาด้วยแล้วกลับมาใช้บ้านเลขที่ 103 ม. 11 ตำบลคลองเฉลิม อำเภอกงหรา เป็นศูนย์รวมเผยแพร่ชีอะฮ์

ปี 2531 จัดสนทนาทางวิชาการระหว่างซุนนี - ชีอะฮ์ ที่บ้านคู ตำบลคลองเฉลิม อำเภอกงหรา ซึ่งฝ่ายชีอะฮ์นำโดยนายอัยยูบ ขอมใหญ่ และฝ่ายซุนนะฮ์ ก็ือนายสุมิตร พรหมปลัด

ปี 2532 กลุ่มชีอะฮ์ได้จัดค่ายอบรมเยาวชนชีอะฮ์ที่มัสยิด โดยมีเยาวชนจากจังหวัดตรังและสตูลร่วมด้วย

ปี 2533 มีผู้คนเริ่มสนใจและยอมรับชีอะฮ์ในหมู่บ้านต่างๆคือ ที่บ้านด่าน โลด, บ้านทุ่งเหียง อำเภอตะโหมด

ปี 2534 กลุ่มชีอะฮ์จัดพิธีกรรมรำลึกอิมามสุเฆนเป็นครั้งแรก

ปี 2535 กลุ่มชีอะฮ์ได้ทำการซื้อที่ดินจำนวนเนื้อที่ 1 ไร่เพื่อสร้างสถาบันดารุซชะฮฺรอฮ์

ปี 2536 เริ่มก่อสร้างอาคารสถาบันดารุซชะฮฺรอฮ์ ช่วงปีนี้นายอัยยูบ ขอมใหญ่ได้มาพำนักอยู่ที่พัทลุงช่วยสอนและเผยแพร่ และปีนี้กลุ่มได้ส่งนายชะรีฟ สุขศาสนกวินไปเรียนที่ประเทศอิหร่านเป็นคนแรก และนายวิโรจน์ หวดแทนเป็นคนที่สอง

ปี 2537 สถาบันดารุซชะฮฺรอฮ์ได้จัดงานรำลึก 40 วันอิมามสุเฆนครั้งใหญ่ และได้นำรายได้ซื้อที่ดินเพิ่มอีก 2.2 ไร่

ปี 2538 จัดอบรมเยาวชนครั้งแรกที่สถาบันดารุซชะฮฺรอฮ์ และส่ง ยูสุบ และดาหรี ไปเรียนที่ประเทศอิหร่าน

ปี 2539 เมื่อสำรวจสำปฐุขได้ครบ 40 ครอบครัวขึ้นเรื่องขอจดทะเบียนมัสยิดต่อคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัด

ปี 2540 ได้รับอนุญาตการจดทะเบียนมัสยิดเป็นลำดับที่ 79 ของจังหวัด โดยมีคณะกรรมการชุดแรก 15 คนประกอบด้วย. นายซาฟีอี หลำสะ เป็นอิมามมัสยิด

ปี 2541 มีการจัดค่ายอบรมเยาวชนมีอุปทูตอิหร่าน และส่งรอฟีกี สุขศาสน์กวินไปศึกษาต่อยังประเทศอิหร่านคนหนึ่ง

ปี 2542 ส่งนางสาวกัลยา เพชรกาหริ่มนักเรียนหญิงคนแรกไปเรียนต่อที่ประเทศอิหร่าน และจัดอบรมเยาวชน โดยเชิญท่านประธานคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดพัทลุงมาเปิดงาน ส่วนการสร้างอาคารสถาบันฯ ต้องหยุดชะงักเนื่องจากงบประมาณเงินต้องยกให้ทางมูลนิธิอัลคูอ์ ดำเนินการต่อ

ปี 2543 เริ่มจัดงานวันอิคดิฟิตรี และอิคดิฮ์ญ์ และเปิดทำการสอนนักเรียนซึ่งย้ายมาจากคารุลอิมีกรุงเทพบานคร

ปี 2544 ดำเนินการเป็นสาขาของคารุลอิมีจากกรุงเทพบานคร โดยมีนายชะรีฟ สุขศาสน์กวินเป็นผู้อำนวยการฝ่ายกิจการ โรงเรียน

ปี 2545 ส่งสุพัยรี เพชรกาหริ่มไปเรียนที่ประเทศอิหร่าน และปีนี้สถาบันคารุชชะฮูรออ เป็นสาขาหนึ่งของมูลนิธิอัลคูอ์ (ลอนดอน)

ปี 2546 เปิดสอนระดับมัธยมรับนักเรียนทั้งหญิงและชาย

อิทธิพลและการแพร่หลายของลัทธิชีอะฮ์ในสังคมมุสลิมในจังหวัดพัทลุง

อิทธิพลต่างๆที่เอื้อให้การแพร่หลายของลัทธิชีอะฮ์ได้ขยายตัวและได้รับการตอบรับจากสังคมมุสลิมในจังหวัดพัทลุงอย่างกว้างขวางนั้น อาศัยผ่านองค์ประกอบและปัจจัยต่างๆที่สำคัญ ดังนี้

1. องค์กรชีอะฮ์

มัสยิดคารุชชะฮูรออ

ประวัติความเป็นมา

มัสยิดคารุชชะฮูรออ ตั้งอยู่สถานที่เดียวกับสถาบันคารุชชะฮูรออ คือในหมู่บ้านนาทุ่ง โทธิ หมู่ที่ 11 ตำบลคลองเฉลิม อำเภอกงหรา จังหวัดพัทลุง มีความเป็นมาคือในอดีตขณะที่กลุ่มชาวชีอะฮ์ในหมู่บ้านนาทุ่งโทธิยังมีจำนวนน้อยอยู่ ก่อนได้เคยทำละหมาดและพิธีทางศาสนาพร้อมสถานที่เดียวกันกับพี่น้องชาวซุนนะฮ์ คือที่มัสยิดบ้านนาทุ่งโทธิซึ่งเป็นมัสยิดเดียวที่มีอยู่ในหมู่บ้าน ต่อมาในปี พ.ศ. 2539 เมื่อกลุ่มชีอะฮ์มีมากขึ้น จึงได้แยกออกไปตั้งมัสยิดอีกแห่งหนึ่งเป็นเอกเทศซึ่งอยู่ห่างออกไปจากมัสยิดหลังเดิมประมาณ 100 เมตร และมีการรวบรวมชื่อสัปบุรุษได้จำนวนทั้งสิ้น 40 ครอบครัว ขึ้นของจดทะเบียนต่อคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดพัทลุง

ในปีต่อมาคือ พ.ศ. 2540 ได้รับอนุญาตการจดทะเบียนเป็นมัสยิดถูกต้องอย่างเป็นทางการลำดับทะเบียนเลขที่ 79 ของจังหวัดพัทลุง

(จากการสัมภาษณ์นายซาฟีอี หล้าสะ อิมามมัสยิดคารูซชะฮูรออู เมื่อวันที่ 16 สิงหาคม พ.ศ.2546)

ผู้บริหารปัจจุบัน

คณะกรรมการมัสยิดสถาบันคารูซชะฮูรออูชุดปัจจุบันประกอบด้วย

1. นายซาฟีอี หล้าสะ	อิมามมัสยิด
2. นายอูหมัด เฟ็ชหริ่ม	คอเต็บ
3. นายฉลอง กรมเมือง	บิตาล
4. นายนัศรูน หล้าสะ	กรรมการ
5. นายมุอ้าหมัด ราป้อม	กรรมการ
6. นายอับดุลอารีค เพชรกาหริ่ม	กรรมการ
7. นายมานะ รอดเนียม	กรรมการ
8. นายอารีย์ หล้าสะ	กรรมการ
9. นายหยัด หวัดแทน	กรรมการ
10. นายหมัดเหาะ เหลี่ยมปาน	กรรมการ
11. นายหวันนิ รักษ์รงค์	กรรมการ
12. นายมาอีน นะแฮล	กรรมการ
13. นายอับคนเหลาะ หวัดแทน	กรรมการ
14. นายสลมาน สุขศาสน์กวิน	กรรมการ
15. นายจรัญ เฟ็ชหริ่ม	กรรมการ

(ที่มา :จากทะเบียนมัสยิดคารูซชะฮูรออู เลขหมายทะเบียนที่ 79)

กิจกรรมต่างๆ

1. กิจกรรมต่างๆของมัสยิดคารูซชะฮูรออูมีดังนี้ คือ
2. ใช้จัดพิธีละหมาดประจำวัน 5 เวลา
3. ใช้จัดพิธีละหมาดวันศุกร์ในรอบสัปดาห์
4. ใช้จัดพิธีละหมาดในวันตรุษอีดิลฟิตรี และอีดิลฮัจญาในรอบปี
5. ใช้จัดพิธีเกี่ยวกับศพ(มัยยิด)เมื่อมีการตายเกิดขึ้นในหมู่สมาชิก
6. ใช้จัดกิจกรรมอื่นๆ ในบางโอกาส เช่นจัดการบรรยาย สอนศาสนาและพิธีกรรมต่างๆทางศาสนา

(จากการสัมภาษณ์นายซาฟีอี หล้าสะ อิมามมัศยิดคารุชชะฮฺอรอฮฺ เมื่อวันที่ 16 สิงหาคม พ.ศ.2546)

แหล่งเงินสนับสนุน

1. กรมศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ
2. จากการจัดงานประจำปี
3. จากการบริจาค

(จากการสัมภาษณ์นายซาฟีอี หล้าสะอิมามมัศยิดคารุชชะฮฺอรอฮฺ เมื่อวันที่ 16 สิงหาคม พ.ศ.2546)

มัศยิดอิมามญะวาด

ประวัติความเป็นมา

มัศยิดอิมามญะवाद ตั้งอยู่ในหมู่บ้านบ้านทุ่งเหียง หมู่ที่ 2 ตำบลแม่ขรี อำเภอตะโพน จังหวัดพัทลุง มีความเป็นมาคือในอดีตขณะที่ยังมีกลุ่มชาวชีอะฮฺในหมู่บ้านบ้านทุ่งเหียงยังมีจำนวนน้อยอยู่ ก่อนได้เคยทำละหมาดและพิธีทางศาสนาพร้อมสถานที่เดียวกันกับพี่น้องชาวซุนนะฮฺคือที่มัศยิดซอลาฮุดดีนบ้านทุ่งเหียง หมู่ที่ 2 ตำบลแม่ขรี อำเภอตะโพน จังหวัดพัทลุง ต่อมาประมาณในปี พ.ศ. 2543 เมื่อกลุ่มชีอะฮฺมีมากขึ้นจึงได้แยกออกไปตั้งมัศยิดอีกแห่งหนึ่งเป็นเอกเทศซึ่งอยู่ห่างออกไปจากมัศยิดหลังเดิมประมาณ 1 กิโลเมตร เนื่องจากเป็นมัศยิดที่สัปปุรุชยังมีจำนวนน้อยอยู่คือประมาณ 10 ครอบครัวเท่านั้น จึงไม่อาจขึ้นเรื่องขอจดทะเบียนได้ แต่ทั้งนี้ได้ใช้เป็นสถานที่ละหมาดและทำกิจกรรมต่างๆ โดยปกติเรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน

(จากการสัมภาษณ์นายไรเด็น เพชรกาหริม เมื่อวันที่ 12 ตุลาคม พ.ศ.2546 ที่มัศยิดอิมามญะवाद บ้านทุ่งเหียง หมู่ที่ 2 ตำบลแม่ขรี อำเภอตะโพน จังหวัดพัทลุง)

ผู้บริหารปัจจุบัน

เนื่องจากมัศยิดอิมามญะवादยังไม่มีกรรมการจดทะเบียนเป็นมัศยิดอย่างถูกต้องจึงไม่อาจระบุนายชื่อผู้บริหารมัศยิดอย่างเป็นทางการได้ แต่สามารถระบุได้เฉพาะรายชื่อคณะบุคคลผู้ทำงานได้ดังนี้ คือ

1. นายชูชีพ สีปานที	ทำหน้าที่อิมามมัศยิด
2. นายหมัด ข่านุรักษ์	ทำหน้าที่คอบเต็บ
3. นายปลอด กรมเมือง	ทำหน้าที่บิลาล

(จากการสัมภาษณ์นายไรเด็น เพชรกาหริ่ม เมื่อวันที่ 12 ตุลาคม พ.ศ.2546 ที่มัสยิดอิมามญะวาด บ้านทุ่งเหียง หมู่ที่ 2 ตำบลแม่ขี อำเภอตะโหนด จังหวัดพัทลุง)

กิจกรรมต่างๆ

กิจกรรมต่างๆของมัสยิดอิมามญะวาดมีดังนี้ คือ

1. ใช้จัดพิธีละหมาดประจำวัน 5 เวลา
2. ใช้จัดพิธีละหมาดวันศุกร์ในรอบสัปดาห์
3. ใช้จัดพิธีละหมาดในวันตรุษอีดิลฟิตรี และอีดิลอัฎฮาในรอบปี
4. ใช้จัดพิธีเกี่ยวกับศพ(มัยยิต)เมื่อมีการตายเกิดขึ้นในหมู่สมาชิก
5. ใช้จัดกิจกรรมอื่นๆ ในบางโอกาส เช่นจัดการบรรยาย สอนศาสนาและพิธีกรรมต่างๆทางศาสนา

(จากการสัมภาษณ์นายไรเด็น เพชรกาหริ่ม เมื่อวันที่ 12 ตุลาคม พ.ศ.2546 ที่มัสยิดอิมามญะวาด บ้านทุ่งเหียง หมู่ที่ 2 ตำบลแม่ขี อำเภอตะโหนด จังหวัดพัทลุง)

แหล่งเงินสนับสนุน

1. มูลนิธิอัล-คูอี กรุงลอนดอน
2. ศูนย์วัฒนธรรมอิหร่าน กรุงเทพมหานคร
3. จากการจัดงานประจำปี
4. จากการบริจาค

(จากการสัมภาษณ์นายไรเด็น เพชรกาหริ่ม เมื่อวันที่ 12 ตุลาคม พ.ศ.2546 ที่มัสยิดอิมามญะวาด บ้านทุ่งเหียง หมู่ที่ 2 ตำบลแม่ขี อำเภอตะโหนด จังหวัดพัทลุง)

2. แกนนำของกลุ่มชีอะฮ์ในจังหวัดพัทลุง

แกนนำของกลุ่มชีอะฮ์ในจังหวัดพัทลุงเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อสังคมมุสลิมจังหวัดพัทลุง ซึ่งบุคคลที่ถือเป็นแกนนำในการเผยแพร่อหรือขยายอิทธิพลลัทธิชีอะฮ์ในจังหวัดพัทลุงนับตั้งแต่การก่อตั้งขึ้นมาครั้งแรกของกลุ่มนี้เมื่อปี พ.ศ. 2529 จนถึงปัจจุบันมีหลายท่าน ซึ่งสามารถแบ่งเป็นแกนนำสำคัญเป็นรุ่นต่างๆ ได้ดังนี้ คือ

แกนนำรุ่นแรก

1. นายไรน่าน อรุณรังษี เกิด 21 เม.ย. 2485 ภูมิลำเนาเดิม อำเภอปากพะยูน จังหวัดพัทลุง สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และ Aligarh Muslim

University (India) สาขารัฐศาสตร์ อดีตเคยเป็นทั้งนักการเมือง อาจารย์ และนักหนังสือพิมพ์ ปัจจุบันเป็นเจ้าหน้าที่เผยแพร่ประชาสัมพันธ์และนักแปลประจำศูนย์วัฒนธรรมอิหร่านประจำประเทศไทย มีผลงานการแปล ที่เป็นบทความเชิงวิชาการมากกว่า 500 เรื่อง และเป็นหนังสือรวมเล่มมากกว่า 50 เรื่อง เช่น สิทธิสตรีในอิสลาม ธนาคารในอิสลาม ผู้ประทานครุศาสน์ วิลาศ วินิจฉัย คุณลักษณะท่านอิมามอาลี และมัชนาวี เป็นต้น

2. นายชัลมาน สุฆาสน์กวิน เกิด 12 มีนาคม พ.ศ.2510 ปัจจุบันอยู่บ้านเลขที่ 6 หมู่ที่ 11 ตำบลคลองเฉลิม อำเภอกงหรา จังหวัดพัทลุง สำเร็จการศึกษาด้านศาสนาหลังสุดระดับชะนาวิ๊ย จากโรงเรียนพัฒนา อำเภอกงหรา จังหวัดพัทลุง ปัจจุบันเป็นครูสอนศาสนาประจำสถาบันดารุชชะฮูรออและเป็นกรรมการมัสยิดดารุชชะฮูรออด้วย

3. นายซาฟีอี หล้าสะ เกิด 6 พฤษภาคม พ.ศ.2509 ที่หมู่บ้านนาทุ่งโพธิ์ หมู่ที่ 3 ตำบลคลองเฉลิม อำเภอกงหรา จังหวัดพัทลุง สำเร็จการศึกษาด้านศาสนาหลังสุดระดับชานะวิ๊ยจากโรงเรียนพัฒนาวิทยา อำเภอกงหรา จังหวัดพัทลุง ปัจจุบันเป็นอิมามดารุชชะฮูรออ และครูสอนศาสนาประจำสถาบันดารุชชะฮูรออ

(ที่มา : จากการสัมภาษณ์นายไรเค็น เพชรกาหริ่ม เมื่อวันที่ 12 ตุลาคม พ.ศ.2546 ณ บ้านเลขที่ 75 หมู่ที่ 11 ตำบลคลองเฉลิม อำเภอกงหรา จังหวัดพัทลุง)

แกนนำปัจจุบัน

1. นายประเสริฐ สุฆาสน์กวิน หรือเชกชะรีฟ อัลฮาดีย์ เกิด 16 มีนาคม พ.ศ. 2516 ที่ตำบลคลองเฉลิม อำเภอกงหรา จังหวัดพัทลุง นับเป็นบุคคลแรกของจังหวัดที่สำเร็จการศึกษาแนวทางชีอะฮ์ระดับปริญญาโท สาขาเทววิทยาจากมหาวิทยาลัยเมืองกุ่ม ประเทศอิหร่าน เมื่อปี 2544 เป็นบุคคลสำคัญในการเผยแพร่ลัทธิชีอะฮ์ในจังหวัดพัทลุง และจังหวัดใกล้เคียง ปัจจุบันมีตำแหน่งเป็นประธานสถาบันดารุชชะฮูรออ มีผลงานทางการแปลตำรา เช่น กำนัดสำนักคิดต่างๆ ในอิสลาม และชีอะฮ์ในอิสลาม เป็นต้น

2. นายไรเค็น เพชรกาหริ่ม เกิด 21 พฤษภาคม พ.ศ.2518 ปัจจุบันอยู่บ้านเลขที่ 75 หมู่ที่ 11 ตำบลคลองเฉลิม อำเภอกงหรา จังหวัดพัทลุง สำเร็จการศึกษาระดับชะนาวิ๊ย และระดับปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัยอิมาม โคมัชนี๊ย เมืองกุ่ม ประเทศอิหร่าน ปัจจุบันเป็นครูสอนศาสนาประจำสถาบันดารุชชะฮูรออ และเป็นกรรมการมัสยิดดารุชชะฮูรออด้วย

3. นายรอฟีกี สุฆาสน์กวิน เกิด 10 มกราคม พ.ศ.2511 ปัจจุบันอยู่บ้านเลขที่ 165 หมู่ที่ 6 ตำบลคลองทรายขาว อำเภอกงหรา จังหวัดพัทลุง สำเร็จการศึกษาระดับชะนาวิ๊ยจากโรงเรียน

ศาสตราจารย์ อำนวย ปากพะยูน และระดับปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัยอิมามโคมัยนีฮ์ เมืองกุม ประเทศอิหร่าน ปัจจุบันเป็นครูสอนศาสนาประจำสถาบันดารุชชะฮุด

4. นายวิโรจน์ หวัดแท่น เกิด 6 มีนาคม พ.ศ.2515 ปัจจุบันอยู่บ้านเลขที่ 165 หมู่ที่ 11 ตำบลคลองเฉลิม อำเภอกงหรา จังหวัดพัทลุง สำเร็จการศึกษาระดับชเนนาวิทย์จากโรงเรียนสันติธรรม อำเภอกงหรา และระดับปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัยอิมามโคมัยนีฮ์ เมืองกุม ประเทศอิหร่าน ปัจจุบันเป็นครูสอนศาสนาประจำสถาบันดารุชชะฮุด

5. นายยะมาล แอเหย็บ เกิด 5 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2516 ปัจจุบันอยู่บ้านเลขที่ 187 หมู่ที่ 1 ตำบลคลองเฉลิม อำเภอกงหรา จังหวัดพัทลุง สำเร็จการศึกษาด้านสามัญระดับมัธยมจากโรงเรียนบ้านเกาะนางค้ำ อำเภอกงหรา และสำเร็จด้านศาสนาระดับปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัยอิมามโคมัยนีฮ์ เมืองกุม ประเทศอิหร่าน ปัจจุบันเป็นครูสอนศาสนาประจำสถาบันดารุชชะฮุด

6. นางปรีดา กรมเมือง เกิด 14 เมษายน พ.ศ.2521 ปัจจุบันอยู่บ้านเลขที่ 108 หมู่ที่ 11 ตำบลคลองเฉลิม อำเภอกงหรา จังหวัดพัทลุง สำเร็จด้านสามัญค่าสุตระดับปริญญาตรีจากสถาบันราชภัฏสงขลาปัจจุบันเป็นครูสอนสามัญโรงเรียนบุญมีศึกษา อำเภอกงหรา จังหวัดพัทลุง

7. นางวรรณภา สุขศาสน์กวิน เกิด 10 มีนาคม พ.ศ.2515 อยู่บ้านเลขที่ 103 หมู่ที่ 11 ตำบลคลองเฉลิม อำเภอกงหรา จังหวัดพัทลุง สำเร็จด้านศาสนาระดับปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัยญามิอะตุชชะฮุด เมืองกุม ประเทศอิหร่าน ปัจจุบันเป็นครูสอนศาสนาประจำสถาบันดารุชชะฮุด

(ที่มา : จากการสัมภาษณ์นายไรเด็น เพชรกาหริ่ม เมื่อวันที่ 12 ตุลาคม พ.ศ.2546 ณ บ้านเลขที่ 75 หมู่ที่ 11 ตำบลคลองเฉลิม อำเภอกงหรา จังหวัดพัทลุง)

3. สื่อและกลยุทธ์ของกลุ่มเชื้อฮุในการแพร่หลายอิทธิพลในจังหวัดพัทลุง

(1) การจัดการเรียนการสอนเด็กและเยาวชนที่สถาบันดารุชชะฮุด

โดยจัดให้การเรียนการสอนเป็นภาคต่างๆดังนี้ คือ

ภาคกลางวัน

- วันอาทิตย์, จันทร์, พุธ	สอนอัล-กุรอาน
- วันศุกร์, เสาร์	สอนศาสนบัญญัติ
- วันอังคาร, วันพฤหัสบดี	อ่านคู่อาร่วมกัน

(เวลาเรียนตั้งแต่เวลา 18.00 – 20.00 น.)

ภาคกลางคืน

ทำการสอนวันเสาร์และอาทิตย์ วันละ 5 คาบ 5 วิชา คือ

- วิชาเตาฮีด
  - วิชาศาสนบัญญัติ
  - วิชาประวัติศาสตร์
  - วิชาจริยธรรมอิสลาม
  - วิชาภาษาอาหรับ – อัลกุรอาน
- (เวลาเรียนเริ่มตั้งแต่ 8.00 – 11.00 น. และเวลา 13.00 – 15.00 น.)

การจัดการเรียนการสอนผู้ใหญ่

ตามกำหนดวันและเวลาดังนี้ คือ

1. วันพฤหัสบดี (ถ้าวันศุกร์)
  - จัดอบรม, ฟังบรรยาย, ตักเตือน
2. วันศุกร์ (หลังละหมาดวันศุกร์) เฉพาะมุสลิมะฮ์
  - ทำการสอนวิชาศาสนบัญญัติ
3. วันอาทิตย์ บ่าย 14.00 น. – 16.00 น.
  - ทำการสอนวิชาหลักศรัทธาและจริยธรรมอิสลาม

รายชื่อครูผู้สอนประจำสถาบันดารุซชะรอฮ์ มีดังนี้

1. เชคซารีฟ สุซศาสน์กวิน
2. เชคยูสุบ เพชรกาหริ่ม
3. เชครอफीร์ สุซศาสน์กวิน
4. บานู สุซศาสน์กวิน
5. ฟาติมะฮ์ หวัดแท่น

(2) การผลิตหนังสือและตำราเผยแพร่

ผลงานด้านตำราและหนังสือต่างๆเพื่อการเผยแพร่อีกด้วย ซึ่งบุคคลสำคัญของกลุ่มนี้จะอยู่ในจังหวัดพัทลุงที่มีบทบาทและผลงานในด้านนี้ก็คือ

1. นายไรร่าน อรุณรังษี นับเป็นนักวิชาการคนสำคัญของชีอะฮ์ที่มีผลงานโดดเด่นเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป ได้เขียนและแปลตำราเอาไว้มากมายกว่า 500 เรื่อง และเป็นหนังสือรวมเล่มมากกว่า 50 เรื่อง เช่น สิทธิสตรีในอิสลาม ชนาคาร์ในอิสลาม ผู้ประทานสาส์น วินิจฉัยคุณลักษณะของท่านอิมามอะลี อิบนิอะบีฏอลิบ และมัฆนาวี เป็นต้น ซึ่งหนังสือส่วนใหญ่ได้รับ

การตีพิมพ์ในนามของศูนย์วัฒนธรรมสถานทูตอิหร่านประจำประเทศไทย และสถาบันวิจัยเกี่ยวกับอิสลามกรุงเทพมหานคร

ในจำนวนงานเขียนและแปลของนายไรน่าน อรุณรังษีทั้งหมดที่นับว่ามีอิทธิพลต่อผู้อ่านและสังคมมุสลิมก็คือ เช่น

- คำปรารภเกี่ยวกับอิมามมะฮ์ดี(อ) เป็นหนังสือที่มีเนื้อหากล่าวถึงเรื่องราวเกี่ยวกับอิมามมะฮ์ดี(อ)ที่ถูกรอคอยผู้ที่จะมาปลดปล่อยโลกให้จากอำนาจของความอธรรมในวันสิ้นโลกตามทัศนะของชาวชีอะฮ์ ซึ่งพวกเขาอ้างว่าฝ่ายตนนั้นสามารถอธิบายและทำความเข้าใจในเรื่องดังกล่าวนี้ได้ถูกต้องและตรงกับหลักฐานที่ปรากฏอยู่ในอัล-กุรอานและหะดีษได้ชัดเจนกว่าชาวซุนนะฮ์

- อิมามโคมัยนีกับระบบการปกครอง เป็นข้อเขียนที่กล่าวถึงสภาพสังคมและการเมืองของอิหร่านก่อนและหลังการปฏิวัติของอิมามโคมัยนี ซึ่งนับตั้งแต่ตอนต้นของศตวรรษที่ 19 เมื่อสิ้นสุดราชวงศ์กอญาร์ในปี ค.ศ. 1923 รัฐบาลอังกฤษก็สนับสนุนให้พันเอกเรซ่า ข่านตั้งราชวงศ์ปาห์เลวีขึ้นในปี ค.ศ.1924 และได้ปกครองประเทศโดยใช้อำนาจบาทใหญ่และเข้มงว่ บรรดานักการศาสนามากมาย ซึ่งในจำนวนนั้นก็คือ ชัยค์ฟิซุลลอฮ์ นูรี ต่อมาราวต้นปี ค.ศ.1960 ชื่อของอิมาม โคมัยนีก็ปรากฏชัดเจนขึ้นมาในฐานะผู้นำขบวนการปฏิวัติอิสลาม และสามารถปฏิวัติอิหร่านได้สำเร็จในปี ค.ศ.1979 ซึ่งถือเป็นบุคคลที่มีอิทธิพลยิ่งในการเปลี่ยนแปลงสังคมและวัฒนธรรมของอิหร่านจนถึงปัจจุบัน

2. นายชะรีฟ สุขศาสตร์กวิน หรือเชคชะรีฟ อัล-ฮาดีย์ เป็นนักวิชาการรุ่นใหม่ของกลุ่มชีอะฮ์ ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทมาจากประเทศอิหร่าน มีผลงานด้านการเขียนและแปลตำราด้านศาสนาหลายเล่ม ล่าสุดคือ การกำเนิดสำนักคิดต่างๆในอิสลาม ชีอะฮ์ในอิสลาม และชีอะฮ์ในประวัติศาสตร์อิสลาม เป็นต้น ทั้ง 3 เล่มล้วนถูกตีพิมพ์ในปี พ.ศ. 2546 โดยศูนย์วัฒนธรรมสถานทูตอิหร่านประจำประเทศไทย

ในจำนวนงานเขียนและแปลของเชคชะรีฟ อัล-ฮาดีย์ทั้งหมดที่นับว่ามีอิทธิพลต่อผู้อ่านและสังคมมุสลิมก็คือ เช่น

- ชีอะฮ์ในประวัติศาสตร์อิสลาม เป็นหนังสือที่กล่าวถึงประวัติความเป็นมาของชีอะฮ์ ค้ากล่าวหาต่างๆต่อแนวทางชีอะฮ์ ตลอดจนถึงชีอะฮ์ในสมัยการปกครองของบนิอุมัยยะฮ์และบนิอับบาซ

- การกำเนิดสำนักคิดต่างๆในอิสลาม ซึ่งกล่าวว่าสำนักคิดต่างๆในอิสลามถือกำเนิดมาจากการตีความ โองการอัล-กุรอานที่แตกต่างกันภายหลังการจากไปของท่านนบีมุฮัมมัด

หมัก จนประชาติอิสลามต้องแตกออกเป็น 73 จำพวกตั้งที่ถูกกล่าวถึงไว้ในหะดิษแต่พวกเดียวเท่านั้นที่ถูกต้องและรอดพ้นก็คือพวกที่ยึดถือในแนวทางของอะฮ์ลุลบัยต์เท่านั้น

(3) การให้ทุนนักศึกษาไปเรียนต่อยังต่างประเทศ

นับตั้งแต่ ปีพ.ศ.2529 ที่กลุ่มชื่ออะฮ์ได้พยายามเข้ามาเผยแพร่ในจังหวัดพัทลุง จนกระทั่งปัจจุบันมีการให้ทุนและส่งนักเรียนไปศึกษาต่อยังต่างประเทศจำนวนมาก ซึ่งเท่าที่ได้รับข้อมูลจากสถาบันการุชชะฮ์รอมีจำนวนดังต่อไปนี้ คือ

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	ที่อยู่	ระดับการศึกษา	ประเทศ
1	นายยามาล แอเหย็บ	บ้านนาเหรน	ระดับปริญญาตรี	ประเทศอิหร่าน
2	นายวิโรจน์ หวดแทน	บ้านนาทุ่งโพธิ์	ระดับปริญญาตรี	ประเทศอิหร่าน
3	นายฮาบีบ รักษาชะ	บ้านด่านโอด	ระดับปริญญาตรี	ประเทศอิหร่าน
4	นายชูสุบ เพชรกาหริ่ม	บ้านนาทุ่งโพธิ์	ระดับปริญญาตรี	ประเทศอิหร่าน
5	นายรอฟีกี สุขศาสน์กวิน	บ้านท่าเหาะ	ระดับปริญญาตรี	ประเทศอิหร่าน
6	นายสุพัชรี เพชรกาหริ่ม	บ้านนาทุ่งโพธิ์	ระดับปริญญา	ประเทศอิหร่าน
7	นางฟาติมะฮ์ สัจญา	บ้านนาทุ่งโพธิ์	ตรีอับติคาลี	ประเทศอิหร่าน
8	นางนุหลิ้น เหลี่ยมปาน	บ้านนาเหรน	อับติคาลี	ประเทศอิหร่าน
9	นายอันศอร์ เหลี่ยมปาน	บ้านนาทุ่งโพธิ์	ปริญญาตรี	ประเทศอิหร่าน
10	นางวรรณภา สุขศาสน์กวิน	บ้านนาทุ่งโพธิ์	ชานาวี	ประเทศอิหร่าน
11	นายประเสริฐ สุขศาสน์กวิน	บ้านนาทุ่งโพธิ์	ปริญญาโท	ประเทศอิหร่าน
12	นางสาวกัลยา เพชรกาหริ่ม	บ้านนาทุ่งโพธิ์	ปริญญาตรี	ประเทศอิหร่าน
13	นายอิรฟาน แอเหย็บ	บ้านเกาะนางคำ	ปริญญาตรี	ประเทศอิหร่าน,
14	นายชัยนูลอาบีดิน ไทยเจริญ	บ้านแม่ขรี	ปริญญาตรี	ประเทศอิหร่าน

(4) กิจกรรมต่างๆ

การจัดกิจกรรมประเภทต่างๆแบ่งได้ ดังนี้ คือ

1. กิจกรรมประจำสัปดาห์

- วันอังคาร (ค่ำวันพุธ) ร่วมอ่านคูอาตะวัชชูล
- วันพฤหัสบดี (ค่ำวันศุกร์) ร่วมอ่านคูอาฏูแมล

2. กิจกรรมวันสำคัญต่าง ๆ ทางศาสนา

- วันอิติลพิตรีในเดือนรอมฎอน)
- วันอิติลอัฎฮาในเดือนชุลฮิจญะฮฺ
- วันอิคฆอศิรคุมในเดือนชุลฮิจญะฮฺ
- วันอีคฆบาสิละฮฺ ในเดือนชุลฮิจญะฮฺ
- วันอิมามสุเซน (อ.) เป็นชาฮีด ตรงกับวันที่ 1 – 10 เดือนมุฮัรรัม
- วันอรับาอินอิมามสุเซน (อ.) ในเดือนซอฟัร
- วันวะฟาตนบีมุฮัมมัด (ศ)ในเดือนซอฟัร
- วันประสูตินบีมุฮัมมัด (ศ) ในเดือนรอบีอุลเอาวัล
- วันวะฟาตและประสูติท่านหญิงฟาติมะ (อ) ในเดือนญามาดีลอาเคร
- วันลัยลาตุลค็อศร์ ในเดือนรอมฎอน
- วันประสูติและชาฮีดอิมามทั้งสิบสองท่าน

3. กิจกรรมประจำปี

- กิจกรรมค่ายอบรมเยาวชนฤดูร้อน ในเดือนเมษายน
- งานสัมมนาวัยรุ่น ในเดือนตุลาคม
- งานพบปะสังสรรค์วันสตรีมุสลิมวันประสูติท่านหญิงฟาติมะฮฺ (อ)ในเดือนมุฮัรรัม

กิจกรรมอื่นๆ

- จัดบรรคานักเผยแพร่ และนักบรรยายธรรมยังพื้นที่ห่างไกลในเขตภาคใต้ของประเทศไทยช่วงเดือนมุฮัรรัม และรอมฎอน
- จัดงานพิธีทางศาสนาที่ศูนย์เผยแพร่อิสลามในพื้นที่ต่างๆ
- ให้นักเรียนของสถาบันจัดพิธีละหมาดญุมอะฮฺร่วมกันในทุกวันศุกร์ และกิจกรรมในวาระโอกาสสำคัญอื่นๆ
- จัดตั้งกองทุนช่วยเหลือหญิงหม้าย
- จัดตั้งกองทุนเพื่อช่วยเหลือเด็กกำพร้าและยากจน
- จัดตั้งกองทุนเพื่อช่วยเหลือหนุ่มสาวในการแต่งงาน
- จัดตั้งกองทุนกู้ยืมเพื่อสร้างงาน
- จัดกลุ่มศึกษาวิชาฟิคว์ร่วมกันในระหว่างบรรดาศาสน์ในบางสัปดาห์เพื่อศึกษาเรียนรู้เกี่ยวกับปัญหาสำคัญทางศาสนา

ผลกระทบจากการแพร่หลายของลัทธิชีอะฮ์ในสังคมมุสลิมจังหวัดพัทลุง

นับตั้งแต่เริ่มมีการก่อตั้งองค์กรของกลุ่มชีอะฮ์ขึ้นมาในจังหวัดพัทลุงเมื่อปี 2529 ถึงปัจจุบัน ได้ก่อให้เกิดผลกระทบหลายประการ โดยเฉพาะการแพร่หลายของลัทธิชีอะฮ์ในสังคมมุสลิมจังหวัดพัทลุง กล่าวคือมีจำนวนสมาชิกของกลุ่มชีอะฮ์เกิดขึ้นมามากมายเป็นลำดับ ซึ่งพอสรุปเป็นตารางได้ดังนี้

จำนวนประชากรชาวชีอะฮ์ในหมู่บ้านต่างๆ

หมู่บ้าน	จำนวนครอบครัว	เป็นชาย	เป็นหญิง	รวมชาย-หญิง
บ้านนาทุ่งโพธิ์	43	118	108	226
บ้านทุ่งเหรียญ	13	28	17	45
บ้านนาเหรน	5	11	9	20
บ้านคลองหะหลัง	3	7	5	12
บ้านวังปริง	2	5	4	9
รวมทั้งสิ้น	66	169	143	312

จำนวนนักเรียนประจำสถาบันดารุซซะรออ์

รุ่นที่ 1	ชั้น ป.1 – ป.3	30 คน
รุ่นที่ 2	ชั้น ป.4 – ป.6	36 คน
รุ่นที่ 3	ชั้น ม.1 – ม.3	51 คน

รวมนักเรียนทั้งหมด 117 คน

สำหรับผลกระทบจากการแพร่หลายของลัทธิชีอะฮ์ในสังคมมุสลิมจังหวัดพัทลุงนั้นอาจแบ่งได้สองด้านดังนี้

ผลด้านลบ

1. ทำให้เกิดการแตกแยก การทะเลาะวิวาทในเรื่องศาสนา
2. ทำให้เกิดการบิดเบือนในข้อมูลด้านต่างๆเกี่ยวกับอิสลาม ดังที่ปรากฏในหนังสือของกลุ่มชีอะฮ์เล่มต่างๆ
3. ทำให้เกิดข้อคลุมเคลือในเรื่องศาสนา
4. ทำให้เกิดความสับสนในหมู่พี่น้องมุสลิม และคนต่างศาสนิก

ผลด้านบวก

1. ทำให้เกิดการตื่นตัวในหมู่เยาวชนมุสลิม โดยทั่วไป
2. ทำให้มุสลิมชาวซุนนะฮ์เอง สนใจศึกษาเรื่องเกี่ยวกับชีอะฮ์มากขึ้น
3. ทำให้บรรดานักวิชาการชาวซุนนะฮ์ได้กลับมาทบทวนบทบาทของตนเอง ในการคะ
วะฮ์ใหม่
4. ทำให้องค์กรด้านศาสนาจากต่างประเทศ คือมูลนิธิอัล-ฮะรอมีนแห่งซาอุดีอาระเบีย
สนใจและให้ทุนสร้างสถาบันการศึกษาด้านศาสนาของชาวซุนนะฮ์ขึ้นในพื้นที่หมู่บ้านนาทุ่งโพธิ
คือโรงเรียนบำรุงอิสลามซึ่งห่างออกไปจากสถาบันดารุซซะฮ์รออ์แค่เพียง 500 เมตรเท่านั้น พร้อม
รับผิดชอบค่าเงินเดือนครู ค่าบริหารการจัดการทั้งหมด
5. ทำให้องค์กรด้านศาสนาจากต่างประเทศ คือองค์กรอียิปต์อุดรรอยแห่งประเทศคูเวต
สนใจและให้ทุนสร้างสถาบันด้านการศึกษาและการสงเคราะห์แก่พี่น้องชาวซุนนะฮ์ขึ้นในพื้นที่
หมู่บ้านทุ่งเหียง อำเภอตะโพนคม ซึ่งอยู่ห่างจากที่ตั้งของมัสญิดญะวาดของชาวชีอะฮ์ประมาณ
800 เมตรทำให้องค์กรด้านศาสนาจากต่างประเทศ เช่นองค์กรสงเคราะห์มุสลิมานาชาติแห่ง
ประเทศซาอุดีอาระเบียหันมาสนใจและสนับสนุนให้เงินเดือนแก่บรรดานักวิชาการชาวซุนนะฮ์
ในพื้นที่ซึ่งสำเร็จการศึกษามาจากต่างประเทศอย่างเป็นรูปธรรมและจริงจังยิ่งขึ้น ทั้งนี้เพื่อเป็นการ
สกัดกั้นการเผยแพร่เชิงรุกของฝ่ายชีอะฮ์ในพื้นที่ มิให้ขยายได้อีกต่อไป

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. จากผลการวิจัยพบว่า ความแตกต่างระหว่างชาวอะฮ์ลุลซุนนะฮ์กับชาวชีอะฮ์นั้น เป็น
ความแตกต่างมิใช่เฉพาะปัญหาปลีกย่อยด้านนิติศาสตร์(ฟิกฮ์)หรือพิธีกรรมบางอย่างเพียงเท่านั้น
แต่เป็นความแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิงทั้งในเรื่องความเชื่อ(อะกีดะฮ์)และหลักการสำคัญต่างๆทาง
ศาสนาอีกด้วย ซึ่งความแตกต่างนี้มีมาตั้งแต่ประวัติศาสตร์แล้วและยากที่จะประสานหรือบูรณา
การเพื่อรวมให้เป็นหนึ่งเดียวกันได้ ฉะนั้นผู้วิจัยเห็นว่าการต่อต้านหรือโจมตีซึ่งกันและกันไม่ว่า
ด้วยวิธีการใดๆก็ตาม ย่อมมีแต่สร้างผลเสียโดยรวมต่อภาพลักษณ์ของมุสลิมในสายตาของต่างศา
สนิก ขณะที่แนวทางแห่งการแก้ไขปัญหาที่ดีที่สุดก็คือชาวซุนนะฮ์เองควรหันมาสนใจศึกษา
หลักการศาสนาตามแนวทางแห่งกิตาบุลล่อฮ์(อัลกุรอาน)และซุนนะฮ์(แบบฉบับ)ของท่านนบี
(ศ็อลลัลลอฮุอลัยฮิวะซัลลิม)ให้ถึงแก่นอย่างแท้จริง พร้อมอบรมสั่งสอนให้เยาวชนอยู่ในกรอบที่
ถูกต้องของอิสลามให้มากที่สุด

2. จากผลการศึกษาพบว่า การเผยแพร่และการดำเนินงานด้านต่างๆของกลุ่มชีอะฮ์มีการ
พัฒนาและคืบหน้าเป็นอย่างมาก ในช่วงเวลาอันสั้นเพียงไม่กี่ปีเท่านั้น ทั้งนี้เนื่องจากความจริงจัง และ

ได้รับความร่วมมืออย่างดีจากหมู่มวลสมาชิก รวมทั้งองค์กรต่างๆทั้งภายในและจากต่างประเทศ ขณะที่สภาพทั่วไปโดยรวมของพี่น้องชาวชุมชนอิสลามยังคงย้ายอยู่กับที่หรือแยกแ่กว่าเดิมในเกือบทุกๆ ด้าน โดยเฉพาะด้านการศึกษา ผู้วิจัยจึงเห็นว่าชาวชุมชนอิสลามโดยเฉพาะนักวิชาการและปัญญาชนทั้งหลายควรหันกลับมาทบทวนบทบาทตนเองและสังคายนาระบบการศึกษาในสถาบันการศึกษาที่เป็นอยู่ให้มีคุณภาพมากกว่านี้

3. จากผลการวิจัยพบว่า สิ่งที่ดีเป็นความสำเร็จอย่างชัดเจนประการหนึ่งในการทำงานเผยแพร่ของกลุ่มชีอะฮ์ในจังหวัดพัทลุง นับตั้งแต่กลุ่มนี้เริ่มมีขึ้นเพียงไม่ถึง 10 ปีก็คือ กลุ่มชีอะฮ์สามารถผลิตบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาด้านศาสนาจากต่างๆประเทศในระดับปริญญาตรีและปริญญาโทถึงจำนวน 11 คน และมีแนวโน้มจะสำเร็จมาหลังจากนี้อีกมากมาย ซึ่งบุคคลเหล่านี้ถือเป็นแกนนำสำคัญที่จะเปิดแนวรุกในการเผยแพร่แนวความคิดชีอะฮ์ขึ้นในสังคมพี่น้องชาวชุมชนอิสลามต่อไปในอนาคต ผู้วิจัยจึงเห็นว่าหากพี่น้องยังเป็นฝ่ายรับและขาดการให้ความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับอิสลามแก่เยาวชนคนรุ่นใหม่แล้วกลุ่มชีอะฮ์ย่อมสามารถขยายสมาชิกได้มากขึ้นอีกอย่างแน่นอน เพราะจากการสังเกตพบว่าผู้ที่เข้าไปรับชีอะฮ์นับตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ส่วนใหญ่แล้วล้วนเป็นบุคคลที่เคยอยู่ในชุมชนอิสลามสายคณะใหม่แทบทั้งสิ้น เนื่องพฤติกรรมที่มักนับถือศาสนาตามความคิดตนเอง ขาดความละเอียดอ่อนในด้านการปฏิบัติ และรีบร้อนในความสำเร็จด้านรัฐมากเกินไป

4. จากผลการวิจัยพบว่า ในระหว่างชาวอะฮ์ลุลชุมชนอิสลามสายต่างๆควรมีการประสานความร่วมมือกันบ้างในเรื่องการทำงานเผยแพร่อิสลาม โดยเฉพาะในส่วนของบรรดาแกนนำทั้งหลาย ทั้งนี้เพื่อสร้างความใกล้ชิด และเข้าใจที่ดีต่อกันยิ่งขึ้น ซึ่งสามารถทำได้ด้วยอาศัยสื่อหรือทำกิจกรรมบางอย่างร่วมกัน เช่นการพบปะสังสรรค์ การประชุม อบรม หรือสัมมนาทางวิชาการศาสนาโดยเชิญบรรดาอุละมาฮ์ผู้ทรงความรู้ทั้งในประเทศและต่างประเทศมาเป็นวิทยากรให้ความรู้ เป็นต้น